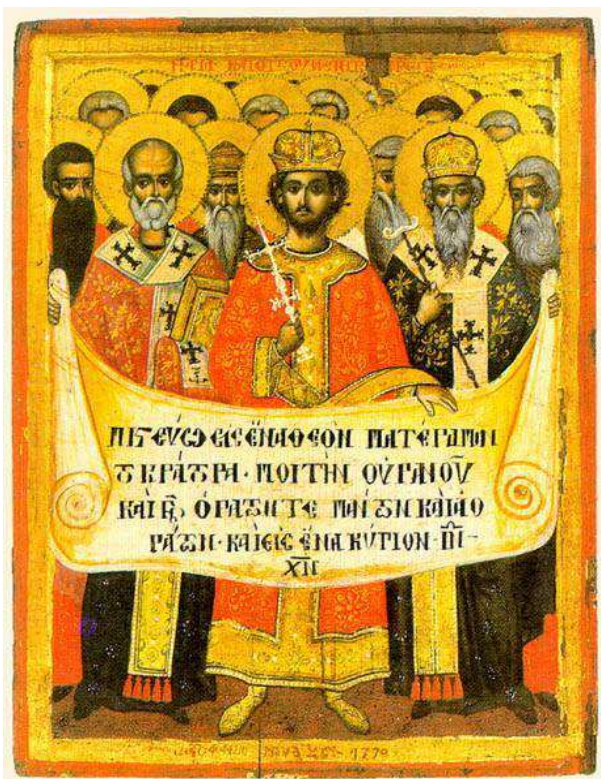

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας
Καραβιδόπουλος Ἰωάννης (Καθηγητής Πανεπιστημίου)

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 9 Ι Ο Υ Ν Ι Ο Υ 2019

✠ «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς
συνόδου (325 μ.Χ.)».

✠ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (444).

Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας

Καραβιδόπουλος Ἰωάννης (Καθηγητής Πανεπιστημίου)

Ἡ περικοπὴ ποὺ διαβάζεται τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.), ἀποτελεῖ μέρος τῆς λεγόμενης «Ἀρχιερατικῆς Προσευχῆς» τοῦ Ἰησοῦ, τῆς προσευχῆς δηλ. ποὺ ἀπηύθυνε ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Θεὸ Πατέρα λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος του καὶ ποὺ περιέχεται ὀλόκληρη στὸ κεφ. 17 τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.

Ἐν αὐτῇ τὴν προσευχῇ κυριαρχοῦν δύο βασικὰ θέματα: (1) ἡ «δόξα» τοῦ Ἰησοῦ καὶ (2) ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

1. Γιὰ νὰ κατανοήσει κανεὶς τὴν ἔννοια τῆς «δόξας» στὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο, πρέπει νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχαιοελληνικὴ καὶ νεοελληνικὴ ἔννοια τῆς δόξας. Ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι ἡ λαμπρότητα καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, ὅπως φανερώνεται στὸν κόσμον μὲ τὰ θαυμαστὰ γεγονότα ποὺ ἐπιτελεῖ, ὅπως ἡ διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς λαμπρῆς ἀκτινοβολίας του. Στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Χριστὸς φέρει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ Θεοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὅταν «σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», τότε εἶναι ποὺ «ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ» (Ἰω. 1,14). Ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἰδίως τὰ θαύματά του ἀποκαλύπτουν τὴ δόξα του.

Ἀποκορύφωμα τῆς δόξας του εἶναι, ὅσο κι ἂν αὐτὸ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως παράξενο, ὁ σταυρὸς του. Ὁ σταυρὸς ὅμως δὲν ἀντιμετωπίζεται ὡς ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὴν ἀνάσταση γεγονός. Σταυ-

Κυριακὴ τῶν Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιζ' 1-13)

Ἰῶ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

ρὸς καὶ Ἀνάστασι τοῦ Ἰησοῦ ἀποτελοῦν ἐνιαῖο γεγονός πὸ φανερόναι τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν κόσμον. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία χαρακτηρίζεται πολλὰς φορές ἀπὸ ξένους θεολόγους ὡς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονοῦμε ὅτι εἶναι καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ, ὅχι μόνο διότι ἡ πορεία τῆς μέσα στὸν κόσμον ὑπῆρξε σταυρική, ἀλλὰ καὶ διότι στὴ λειτουργικὴ τῆς ζωῆ δεσπόζει τόσο ὁ σταυρὸς ὅσο καὶ ἡ Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. «Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνά-

Κυριακὴ τῶν Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

στασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν», ὁμολογοῦμε σὲ ὅλη τὴν περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Ὁ Μέγας Ἀρχιερέας Ἰησοῦς Χριστὸς στὴν Ἀρχιερατικὴ του προσευχὴ (Ἰω. κεφ. 17) ἔχει συγκεντρωμένο τὸ ἐνδιαφέρον του στὸ ἔργο ποὺ ἄρχισε μέσα στὸν κόσμον καὶ ποὺ θὰ συνεχίσουν οἱ μαθητὲς του. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἔργο, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ Ἐκκλησία καὶ δι' αὐτῆς ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, παρακαλεῖ τὸν Θεὸ Πατέρα.

Οἱ μαθητὲς του ποὺ εἶναι οἱ πρῶτοι ἡγέτες τῆς Ἐκκλησίας δὲν προέρχονται ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμον ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεὸ («Σοὶ ἤσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας»), ζοῦν ὅμως καὶ δροῦν μέσα στὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἔχει σὰν χαρακτηριστικὰ του τὴν ἁμαρτία, τὴ φθορά, τὴ διάσπαση. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἐκκλησίας, τώρα ποὺ πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς «δόξας» του – καὶ ἡ δόξα αὐτὴ εἶναι ὁ σταυρὸς καί, ὅπως ἤδη σημειώσαμε, συνάμα ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ἐπιστροφή στὸν Θεὸ Πατέρα – παρακαλεῖ ιδιαίτερα: «Ἅγιε Πατέρα, διατήρησέ τους στὴν πίστη μὲ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματός σου πού μοῦ χάρισες γιὰ νὰ μείνουν ἐνωμένοι ὅπως ἐμεῖς» (στίχ. 11).

Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας βρίσκεται στὸ ἐπίκεντρο τῶν σκέψεων καὶ τῆς προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ, ἐνότητα κατὰ τὸ πρότυπο τῆς ἐνότητας Πατέρα καὶ Υἱοῦ, κατὰ τὸ πρότυπο τῆς Ἁγίας Τριάδας («καθὼς ἡμεῖς»). Ἐὰν ἡ διάσπασις καὶ τὸ κομματάσιμα τοῦ κόσμου σὲ ἀλληλομισούμενες ὁμάδες εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας, δηλ. τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἀπόδειξις τῆς θείας καταγωγῆς καὶ προελεύσεώς της. Μόνον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ «συνάξει σὲ μία ἐνότητα τὰ διασκορπισμένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ» (Ἰω 11,52)· μόνον ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ κάνει «τοὺς δύο ἀντιμαχόμενους κόσμους ἓνα λαὸν» [«τὰ ἀμφοτέρωτα ἓν»] (Ἐφ. 2, 14)· μόνον τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ ἐνοποιὸς ἀρχὴ καὶ ἡ συνεκτικὴ δύναμις τῶν ἀνθρώπων, εἶναι αὐτὸ πού, κατὰ τὸν ὑμνογράφο, «ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Ὁ Τριαδικὸς Θεός, μὲ ἄλλα λόγια, εἶναι ὁ ἐγγυητὴς καὶ τὸ θεμέλιον τῆς «μίας, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκ-

Κυριακὴ τῶν Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

κλησίας».

Ἐφόσον ὁμως ἡ Ἐκκλησία ζεῖ καὶ δρᾷ μέσα στὸν κόσμον, ὁ κίνδυνος τῆς διαίρεσεως ὑπάρχει πάντοτε, κίνδυνος ποὺ ὀφείλεται στὸν πειρασμὸ τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν χριστιανῶν μὲ τὶς φθοροποιῆς δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ὅταν ὁμως ὁ κάθε χριστιανὸς ἀποβλέπει στὴ «δόξα» πρὸς τὴν ὁποία ἀπέβλεπε καὶ ὁ Χριστός, δηλ. στὴν ὁδὸ τοῦ πάθους καὶ τῆς θυσίας γιὰ τὸν ἀδελφό, ὅταν εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὴν κεφαλὴ τοῦ σώματος, τὸν Χριστό, καὶ μὲ τοὺς πιστοὺς ποὺ εἶναι τὰ ἄλλα μέλη τοῦ σώματος, σύμφωνα μὲ τὴν εἰκόνα ποὺ συνηθίζει νὰ χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὁ Ἀπ. Παῦλος· τότε ἡ «ζωὴ ἢ αἰώνιος», γιὰ τὴν ὁποία γίνεται λόγος στὴν Ἀρχιερατικὴ Προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ στὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο γενικότερα, ἀρχίζει ἤδη ἀπὸ τώρα καὶ ἡ χαρὰ τῶν πιστῶν ἔχει «ὄλην τὴν πληρότητά της» (Ἰω.17,13).

Ἄνθρωποι μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ ὑπῆρξαν οἱ 318 Πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποὺ τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία τὴ μνήμη τους καὶ ποὺ μὲ τοὺς ἀγῶνες τους κατὰ τῶν αἰρετικῶν συνετέλεσαν στὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί ἡ αἵρεση σημαίνει διάσπαση, ἀποκοπὴ ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἡ σύνδεση μὲ τὸν Χριστό καὶ ἡ τροφοδοσίᾳ ἀπὸ τὸ ζωοποιὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐξασφαλίζουν τὴν ἐνότητα.

(Πηγὴ: Ἁγία Ζώνη)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 🔔 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🔔

Τρίτη 11 Ιουνίου 2019, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Παρασκευὴ 14 Ιουνίου 2019, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Σάββατο 15 Ιουνίου 2019 (Ψυχосάββατο), Ἅγιος Νικόλαος
Μαρκ/λου & Ἅγιος Ἐλευθέριος Κοιμητηρίου 7:00 π.μ.

2) 🔔 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ & ΠΑΝΝΥΧΙΑ ΚΟΛΛΥΒΩΝ 🔔

Παρασκευὴ 14 Ιουνίου 2019, 7:00 μ.μ. Εσπερινός & Παννυχίδα
Κολλύβων.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΤΣΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακὴ τῶν Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου